

SÈRIE2**OPCIÓ A**

Exercici 1: Es valorarà positivament que, en l'esquema d'anàlisi, es tingui en compte la contextualització amb altres obres simbolistes i modernistes (**fins a 1 punt més**). **En la valoració d'aquest exercici es tindrà en compte l'adequació entre l'esquema d'anàlisi i la seva aplicació a l'obra.**

- a) 1892. Importància de la burgesia industrial catalana. Crisi política de finals de segle. Generació del 98. Modernisme plàstic, arquitectònic i literari.
- b) **Estil:** Realista/simbolista. **Característiques:** Temes quotidians, però la nuesa l'allunya del realisme anecdòtic. **Material:** marbre. **Aspectes visibles:** Embalum rodó. Composició tancada. Predomini de la línia corba. Gran minuciositat i realisme anatòmic: (morbidesa, plecs de la pell), unifacialitat.
- c) **Iconografia:** Home vell i nena jove, **Significat:** Metàfora de la vulnerabilitat de l'ésser humà en las dues etapes extremes de la vida: la vellesa i la infantesa. **Funció:** Decorativa.

Exercici 2:

Obra 2: Es valorarà positivament els aspectes coincidents i divergents amb altres etapes de la estatuària grega, així com les relacions amb altres moments de la història de l'art: Renaixement i Neoclassicisme. (**fins a 1 punt més**)

- a) 430 aC. Època clàssica. S'inicia després de les Guerres Mèdiques en què l'Atenes de Pericles va resultar vencedora i s'implanta la democràcia. Moment dels historiadors Tucídides i Herodot. Dramaturgs: Sòfocles, Èsquil i Eurípides (tragèdies); Aristofanes (comèdies). Filosofia: Sòcrates, Plató i els sofistes.
- b) **Estil:** Grec clàssic. Original en bronze. Còpia romana en marbre **Característiques:** Cànon anatòmic de set caps. Rostre dividit en tres parts iguals. *Contrapposto* (explicar-ho). Frontalitat. Estudi anatòmic.
- c) **Significat:** Diversos: Jove atleta vencedor als Jocs Olímpics; Conjunció dels valors intel·lectuals i físics. **Funció:** honorar el record de la victòria d'un atleta.

Obra 3: Es valorarà positivament la relació i diferències del gòtic francès amb el català (Santa Maria del Mar) i castellà (Catedral de Lleó). **(fins a 1 punt més)**

- a) 1194-1220 (Finals del segle XII / inicis del segle XIII. Europa de les capitals. Paper de la burgesia comercial.
- b) **Estil:** Gòtic. **Característiques:** Cal parlar del pòrtic, de les dues torres i de les parts de la planta i alçat. Es valorarà molt positivament el bon ús de la terminologia arquitectònica. Adequació de la planta amb tres naus i deambulatori doble
- c) **Funció:** Centre de peregrinació durant les quatre festivitats dedicades a la Mare de Déu: Purificació, Anunciació, Assumpció i Nativitat.

Obra 4: Es valorarà positivament la relació amb altres obres de Botticelli (fins a 0'5 punts més).

- a) 1485. Humanisme Quattrocentista. Paper dels Medici. Iconoclàstia posterior de Savoranola.
- b) **Estil:** Renaixement (Quattrocento). **Característiques:** Composició simètrica. Composició tancada. Composició no unitària. Perspectiva lineal. Model classicista per la figura. Dibuix lineal per a distingir les figures. Colors clars quasi sense claroscurs. Pintura al tremp
- c) **Iconografia:** segons Hesíode, Venus nasqué de l'escuma del mar, on havien caigut els genitals d'Urà, castrat pel seu fill Cronos. Una altre versió explica que Venus va néixer al mar filla de Júpiter i Dione, deessa de la terra. La deessa és acompanyada per Zèfir, el vent de l'oest, i d'Aura, la deessa de la brisa. La rep una de les Hores, que s'identifica per les flors amb la Primavera, la estació de l'amor. També amb l'amor s'identifiquen les roses i amb la fecunditat, la conxa que transporta la deessa. Imatge de Venus púdica.
Significació: Interpretació neoplatònica segons la qual aquesta obra representa la unitat entre la bellesa, l'amor i la veritat, qualitats de la deessa Venus.

OPCIÓ B:

Exercici 1: Es valorarà positivament la cita d'altres obres de pintors Surrealistes i muralistes mexicans. **(fins a 0'5 punts més).** En la valoració d'aquest exercici es tindrà en compte l'adequació entre l'esquema d'anàlisi i la seva aplicació a l'obra.

- a) 1954. Postguerra (Segona Guerra Mundial). Capitalisme *versus* comunisme (stalinisme). Reconstrucció d'Europa. Fi dels règims polítics totalitaris [nazisme i feixisme italià] a excepció de Portugal, Espanya i Rússia.
- b) **Estil:** Surrealista. S'accepta Realisme Social. **Característiques:** Composició equilibrada, amb un eix central amb la imatge de l'artista. Relació cromàtica amb el contingut de l'obra: el vermell associat amb el perill i el negre amb l'imperialisme. El blau amb la serenitat i el groc i les tonalitats clares amb el marxisme.
- c) **Iconografia:** Figura de Frida, envoltada de imatges. Un paisatge seré, amb rius blaus, sobrevolat pel colom de la pau sobre els països rojos (URSS i Xina). A la part fosca la silueta de la bomba atòmica travessada per rius de sang, amb l'àliga imperial amb el cap de l'Oncle Sam (E.E.U.U.). **Significat i funció.** Denúncia social. Propaganda política.

Exercici 2:

- a) Segle I d.C. Època imperial. Romanització. Divisió en Províncies. Pau d'August. Sòlida estructura social, jurídica (Dret Romà), política i comercial.
- b) **Estil:** Romà imperial. **Característiques:** Consolidació de l'arquitectura (Panteó); Arquitectura commemorativa: columnes, arcs triomfals. Consolidació de l'escultura (imatges d'emperadors). Moment àlgid de la pintura mural: estils ornamentals i estil il·lusionista. Realisme plàstic. Cultura llatina....
- c) **Característiques:** Mosaic (parlar de la tècnica: *opus tessellatum* i *opus vermiculatum*). Manca de profunditat. Perspectiva a través dels caps de darrere d'Ifigènia i mitjançant els colors de les tesselles. Policromia. Llum unitària.
- d) **Iconografia:** representa un episodi de la Guerra de Troia narrada per Eurípides a Ifigènia a Aulide i Ifigènia a Tauros. Ifigènia era filla de Clitemnestra i Agamèmnon, rei de Micenes. Aquest volgué sacrificar la seva filla per calmar la còlera d'Artemisa. En el moment del sacrifici la deessa substituï la jove per una cerva convertint-la en sacerdotessa seva a la regió de Tauros. **Funció:** Decorar la part principal o destacada del paviment d'una casa.

a) **Definicions:**

Amfiteatre: Construcció romana de forma oval destinada a espectacles públics.

Basílica: Edifici romà on s'impartia justícia.

Temple perípter: Edifici envoltat totalment de columnes.

Contrapposto: manera de disposar el cos en una escultura descansant el pes sobre una cama. També corba praxiteliana.

Propileus: Edificis d'entrada a l'Acòpoli.

Obra 3:

a) 1160-1180. La portalada de Ripoll va ser atribuïda en un inici a l'Abat Oliba, de qui es pensava que era ideòleg i promotor de tota l'abadia. Això feia endarrerir la seva data d'execució a la primera meitat del segle XI. No obstant això, estudis més recents, l'atribueixen a un mestre anònim del Rosselló i el seu taller, que en una data posterior al 1151 es van instal·lar a Ripoll, i que a banda de realitzar aquesta portalada, també van ser els responsables del sarcòfag del rei Ramon Berenguer III, mort en 1131, i les escultures del cimbori.

b) **Estil:** Romànic. **Característiques:** Influència de l'arquitectura romana. Funció al·legòrica i simbòlica de la imatge. Mancaça de realisme. Art al servei de la Glòria de Déu. Artista artesà. Tallers monacals...

c) **Característiques:** La portalada de Ripoll es presenta a manera d'arc de triomf. Consta d'un estret sòcol sobre el qual s'aixequen dos cossos: un d'inferior, a cada costat dels muntants de l'arc central, limitat per columnes sota la cornisa que discorre en prolongació de les impostes de l'arc; i un altre de superior, delimitat també per dues columnes situades en els extrems i una cornisa dentada que els separa d'una zona superior que a manera de entaulament remata el conjunt. Aquest es presenta com un sol fris que abraça tota la longitud dels cossos inferiors i les arcuacions. La decoració s'estén per tota la superfície omplint fins al més petit racó de l'arquitectura, essent així un bon exemple del característic *horror vacui* (por al buit) de l'estil romànic. Igualment, també es troba present l'ús de la perspectiva jeràrquica en la representació de Crist en el fris superior, i la supeditació de la forma i la mida de les figures al marc arquitectònic. **Tècnica:** Talla amb cisell. **Material:** pedra (cal explicar la tècnica de relleu). El deteriorament sofert en la major part del treball de relleu escultòric, impedeix apreciar els matisos de qualitat de l'obra. Tot i així, és admirable la cura detall dels ornaments i en els plecs de les vestidures, així com també el dinamisme d'algunes escenes. En les arquivoltes sostingudes per columnes –dues de les quals són en realitat representacions de sant Pau i sant Pere - la decoració és molt rica i variada: ornamentació vegetal i geomètrica, signes del zodíac, els mesos de l'any, i històries de la vida de sant Pau, sant Pere, Caïn i Abel, Daniel i Jonàs.

d) Iconografia: El complex programa iconogràfic de la portalada de Santa Maria està en part inspirat en els textos de la gran *Bíblia de Ripoll*. La façana està dedicada a la Glòria de Crist, i es distribueix en diferents frisos superposats. Dalt, Déu en majestat envoltat per quatre àngels i dos símbols dels evangelistes, i acompanyat pels 24 ancians de l'Apocalipsi. En un nivell inferior, al centre, els dos altres símbols dels evangelistes, i 22 benaurats, apòstols i profetes. Els dos frisos inferiors presenten escenes de l'Èxode i el *Llibre dels Reis*. Sota, i en una mida superior, s'emmarquen en arcs de mig punt el rei David acompanyat per músics, i la imatge de Crist acompanyada per diversos personatges històrics. En el penúltim fris estan esculpits diferents animals del bestiar medieval relacionats amb l'Infern, i finalment en el sòcol apareixen més animals i els set pecats

capitals. En les arquivoltes sostingudes per columnes la decoració és molt rica i variada: ornamentació vegetal i geomètrica, signes del zodíac, els mesos de l'any, i històries de la vida de sant Pau, sant Pere, Caïn i Abel, Daniel i Jonàs. **Significació i funció:** Devocional i doctrinal

e) **Models Formals:** Arc de triomf romà. Reliquiari carolingi conegut amb el nom d'Arc de Eginard. Bíblia de Ripoll. [**està be si cita 2**]

Obra 4:

a) 1661-1710. Absolutisme monàrquic de Lluís XIV. Poder de la monarquia. Auge de les Acadèmies (literatura, pintura i escultura, arquitectura, ciències..). Lluís XIV, *rei Sol*.

b) **Estil:** Barroc. **Característiques:** Europa catòlica *versus* Europa protestant. Paper determinant de la Contrareforma. Art didàctic i doctrinal. Complexitat del llenguatge artístic. Auge de la burgesia (Holanda). Inici del col·leccionisme burgès.

c) **Característiques:** relació de continuïtat entre l'arquitectura i els jardins. Entrada d'honor en forma de U invertida. Simetria i perspectiva barroca. Edifici classicista. Estructura del palau: A banda i banda d'un saló allargat s'articulen els cossos amb les estances del rei i la reina. Cal destacar la capella reial.

d) **Significació:** A major glòria de Lluís XIV. Programa iconogràfic centrat en Apol·lo, deu Sol (Helios o Febus), en referència al *rei Sol*, es a dir Lluís XIV. **Funció:** Residència de Lluís XIV.

e) *San Carlino alle Quattro Fontane; Las Meninas; Les tres Gràcies; Vista de Delf...* i aquelles que estan a la llista d'obres d'època Moderna... o altres.